DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 4).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

PRENUMERATA KWARTALNIE 4 ZŁ.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): cała strona—40 zł., $1/2$ strony—20 zł. $1/4$ strony—10 zł., na marginesie 10 zł. wiersz petitowy jednoszpaltowy lub jego miejsce 15 gr

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 4).

CENA EGZEMPLARZA 50 GROSZY.

Nr. 15 i 16 (292) | Lublin, dnia 31-go grudnia 1930 roku. | Rok X.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Ruch służbowy.

Mianowani:

Michalina Paprocka — kierowniczka stacji mlecznej Wydziału Opieki Społecznej, tytułem próby na okres jednomiesięczny, z płacą 275 zł. miesięcznie, od dnia 1.VIII 1930 r.; Eugenjusz Sauter — w charakterze pracownika kontraktowego w Wydziale Finansowym, na 3 mies. okres próbny z wynagrodzeniem 720 zł. miesięcznie, od dnia 11 sierpnia 1930 r.; inżynier Mirosław Rzewuski — kierownikiem Laboratorjum Chemicznego, tytułem próby na okres 3 miesięczny, z uposażenien według grupy VI, szczebel „a", od dnia 16.VIII 1930 r.; Janina Siesicka — kancelistkę Wydziału Spraw Ogólnych, tytułem próby na okres 3 miesięczny, z uposażeniem według grupy XI, szczebel „a", od dn. 9.X 1930 r.; Władysław Olszewski, po odbyciu służby wojskowej, — referentem Wydziału Opieki Społecznej, z uposażeniem według grupy VII, szczebel „a" etatów miejskich, od dnia 1.XI 1930 r.; Michał Paszkowski — kancelistą kontraktowym w biurze Elektrowni Miejskiej, na okres 3 miesięcy, licząc od dnia 1.XI 1930 r., z uposażeniem 200 zł. miesięcznie; pracownik kontraktowy Wydziału Finansowego, Eugenjusz Sauter — kierownikiem Oddziału Podatkowo - Egzekucyjnego w rzeczonym Wydziale, od dnia 1.XI 1930 r., z uposażeniem według grupy VI, szczebel „a" etatów miejskich oraz dodatkiem ad personam, w kwocie 50 zł. miesięcznie; Edward Trębicki — konduktorem Miejskiej Komunikacji Autobusowej, licząc od dnia 1.XII 1930 r., z poborami 250 zł. miesięcznie.

Awansowani:

Marjan Czajkowski, pomocnik księgowego Biura Rzeźni Miejskiej, na kasjera Wydziału Opieki Społecznej, z uposażeniem według grupy VIII, szczebel „a" etatów miejskich, od dnia 1.IX 1930 r.

Podwyższono uposażenie:

Pom. buchaltera, Annie Cymring, z grupy X do IX, szczebel „a" etatów miejskich, poczynając od dnia 1.IX 1930 r.

Przeniesieni:

Kontroler Miejskiej Komunikacji Autobusowej, Józef Wójcik, na stanowisko zarządzającego Komunikacją Autobusową pozamiejską, z uposażeniem dotychczasowem, poczynając od dnia 1.XI 1930 r.; sekwestrator kontraktowy Wydziału Finansowego, Antoni Skubniewski, na stanowisko kontrolerą kontraktowego Miejskiej Komunikacji Autobusowej od dnia 1.XI 1930 r., z płacą do ustalenia przez Zarząd M. K. A.; kasjer Wydziału Opieki Społecznej, Marjan Czajkowski, na stanowisko kontrolera incassa w Elektrowni Miejskiej oraz prowadzący rachunkowość likwidacyjną biura inwestycyj miejskich, Antoni Smelster, na stanowisko kasjera Wydziału Opieki Społecznej, obydwaj poczynając od dnia 24.XI 1930 r.; konduktor Miejskiej Komunikacji Autobusowej, Michał Mazur, na stanowisko kontraktowego pomocnika zarządzającego komunikacją autobusową pozamiejską, licząc od dnia 1.XII 1930 r., z płacą 265 zł. miesięcznie.

Zwolnieni:

Józef Frankowski, kancelista Wydziału Ogólnego, z dniem 24.VI 1930 r. na własną prośbę; Antoni Smelster, urzędnik Biura Inwestycyj, z dniem 30.VI 1930 r.; Juljan Janik, urzędnik Biura Inwestycyj, z dniem 30.VI 1930 r.;. Leokadja Kowalczyk, pielęgniarka Żłobka Wydziału Opieki Społecznej, z dniem 15.VII 1930 r. na własną prośbę; Stefan Grudka, terminator kominiarski, z dniem 31.VII 1939 r.; Ryszard Łuczycki, sekretarz Biura Wodociągów i Kanalizacji, z dniem 1.X 1930 r.; kontraktowy referent Wydziału Opieki Społecznej, Stanisław Bielski, z dniem 31.X 1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Wacław Perkowski, sekwestrator Wydziału Finansowego, z dniem 1-go lipca 1930 r.; Stefan Waśniewski, kierownik Oddziału Podatkowo-Egzekucyjnego Wydziału Finansowego, z dniem 31 sierpnia 1930 r.; kancelista Wydziału Spraw Ogólnych, Wacław Lipecki, z dniem 1 grudnia 1930 r.

Zmiana nazwisk:

Kontraktowa hygjenistka szkół powszechnych miejskich, Marja Kozłowska, zmieniła nazwisko na Bocheńska, wskutek zamążpójścia.

Zarządzenie Nr. 301.

Zwracam uwagę na rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 sierpnia 1930 r. o określaniu cen aptecznych (Dz. Ust. Nr. 77 poz. 604), w myśl którego należy przeprowadzać retaksację recept na lekarstwa, wydane pracownikom miejskim, korzystającym z pomocy lekarskiej Magistratu m. Lublina.

Lublin, dn. 22 listopada 1930 r.

Kierownik Zarządu Miejskiego
m. Lublina (—) *J. Piechota.*

—o—

Zarządzenie Nr. 302.

Przypominam, że w myśl ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. Ust. 32, poz. 195), inwalidzi wojenni, posiadają pierwszeństwo przy obsadzaniu urzędów samorządowych, posad w przedsiębiorstwach i zakładach samorządowych, nadto przedsiębiorstwa przemysłowe i komunikacyjne nie mogą się uchylić od zatrudnienia na każdych 50 robotników i pracowników przynajmniej jednego inwalidy ciężko poszkodowanego.

Winni przekroczeń przepisów ustawy z 18 marca 1921 r., bądą karani według art. 55 a także ustawy (Dz. Ust. 67 poz. 608 z 1922 r.).

Lublin, dn. 22 listopada 1930 r.

Kierownik Zarządu Miejskiego
m. Lublina (—) *J. Piechota.*

—o—

Zarządzenie Nr. 305

Przy sporządzaniu wszelkiego rodzaju protokułów i akt urzędowych, o ile w danej sprawie występują świadkowie wzgl. rzeczoznawcy po-

lecam, oprócz imienia i nazwiska świadka wzgl. rzeczoznawcy, podać również dokładny adres zamieszkania, by w każdym czasie można było stwierdzić tożsamość świadka wzgl. rzeczoznawcy.

Lublin, dn. 27 listopada 1930 r.

Kierownik Zarządu Miejskiego m. Lublina (—) *J. Piechota.*

—o—

Zarządzenie Nr. 309.

Celem uzgodnienia zakupu książek dla uzupełnienia bibljoteki Magistratu m. Lublina i opracowania planu zakupu dzieł dla tej bibljoteki, powołuje Radę Bibljoteczną w następującym składzie:

P. Nowiński Zygmunt — jako przewodniczący, p. Dr. Rupniewski Edmund, p. Dobkiewicz Zygmunt, p. Kochański Tadeusz, p. Sauter Eugenjusz — jako członkowie.

Rada Bibljoteczna w powyższym składzie ma za zadanie:

1) ułożyć plan zakupu książek dla bibljoteki Magistratu, uwzględniając posiadane już dzieła oraz potrzeby służbowe Magistratu;

2) sporządzenie sprawozdania rocznego ze swej działalności (ile książek zakupiono i jakiej treści, ile wypożyczono, wnioski odnośnie podniesienia poziomu zainteresowania się bibljoteką i t. p.);

3) opinjowanie wniosków co do zakupu książek, nadesłanych przez Wydziały do Rady Bibljotecznej.

Żadna książka nie może być zakupioną do bibljoteki bez uprzedniej opinji Rady Bibljotecznej;

4) opracowanie wniosku preliminarza budżetowego odnośnie kwoty na uzupełnienie bibljoteki po porozumieniu się z p.p. Naczelnikami Wydziałów. Rada Bibljoteczna ukonstytuuje się w terminie do dnia 12 grudnia 1930 r. i opracuje regulamin dla siebie oraz ustali plan na rok budżetowy 1931/1932.

Lublin, dn. 4 grudnia 1930 r.

Kierownik Zarządu Miejskiego m. Lublina (—) *J. Piechota.*

Zarządzenie Nr. 310.

W związku z przeprowadzoną w swoim czasie kontrolą Urzędu podatkowego w Lublinie, w sprawie prawidłowego obliczania i pobierania od uposażeń i wynagrodzeń za najemną pracę, podatku dochodowego, polecam p.p. Naczelnikom Wydziałów i Dyrektorom przedsiębiorstw miejskich ścisłe przestrzeganie ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. Ust. Nr.Nr. 36 i 58 — 1925 r. poz. 242 i 411).

W szczególności zwracam uwagę przedsiębiorstwom miejskim na pobieranie podatku dochodowego od dodatkowych wynagrodzeń, wypłacanych członkom komisji i sekretarzowi, którzy podstawowe uposażenie otrzymują od Magistratu.

Jeżeli wypłaty, o których mowa, już były dokonane, a podatek dochodowy nie był pobrany, należy bezzwłocznie dokonać obliczeń za czas ubiegły i należne sumy wpłacić do Kasy Skarbowej, a to celem uniknięcia nałożenia kar za zwłokę.

Lublin, dn. 11 grudnia 1930 r.

Kierownik Zarządu Miejskiego m. Lublina (—) *J. Piechota.*

Lublin, dn. 29/XI 1930 r.

SZPITAL MIEJSKI
Św. Jana Bożego w Lublinie
l. dz. 1230.

Do Pana Kierownika Zarządu m. Lublina.

Po porozumieniu się z p. Dr. Jaworskim wybraliśmy na superarbitra Dr. Stanisława Korczaka.

Określiliśmy jako dzień środę o godz. 8-ej wiecz. w lokalu Wydziału Zdrowia.

Co do ceny, to uważaliśmy, iż za jedno orzeczenie zapłata wynosić powinna odpowiednio do płac przy badaniu asekuracyjnem 20 zł., w razie zaś kilkakrotnych badań na jednem posiedzeniu, cena za drugie orzeczenie wynosić winna 15 zł.

Co do osoby, do której by Prezydent miał się zwracać oznaczono mnie.

Dyrektor Szpitala
Dr. M. Biernacki.

Kierownik Zarządu miejskiego **J. Piechota.**
Naczelnik Wydziału **Jaworski.**

Rozporządzenia Rządowe.

WOJEWODA LUBELSKI
L. 2213/1/O. P.

Przedmiot: W sprawie pogłębiania opieki wychowawczej w zakładach.

Do P.P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Sejmików na terenie Wojew. Lubelskiego i P. P. Prezydentów miast Siedlce i Chełm, oraz do Pana Kierownika Samorządu m. Lublina.

Zadaniem zakładów opiekuńczo-wychowawczych jest materjalna i moralna opieka nad opuszczonemi dziećmi, celem zatem ostatecznym wypuszczanie w świat młodzieży pełnowartościowej, zdolnej do samodzielnego zarobkowania i uczciwej. W szczególności wychowankowie zakładów opiekuńczych powinni mieć ukończoną szkołę powszechną oraz pełne wyszkolenie zawodowe, być ogólnie rozwinięci umysłowo i fizycznie i zdawać sobie sprawę ze swego przyszłego stanowiska życiowego.

Część zakładów opiekuńczo-wychowawczych, zawdzięczając w dużej mierze kursom dokształcającym dla wychowawców, znacznie pogłębiła swoją pracę, nie wszystkie jednak stanęły już na wysokości zadania. Młodzież, wychodząca z tych ostatnich, nie jest dostatecznie do życia przygotowana, zawodu bardzo często nie posiada (nie można uważać za fachowe wyszkolenie kilkuletniej pracy w podręcznych warsztatach zakładowych, służących do przygotowania lub naprawy odzieży i obuwia dla wychowanków) zdarza sią nawet, że nie umie czytać dobrze i pisać, nic więc dziwnego, że jako element niefachowy, z trudnością wytrzymuje konkurencję na rynku pracy, a co zatem idzie powiększa szeregi malkontentów i poddaje się wszelkiego rodzaju niepożądanym wpływom.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, zamierzając do podniesienia wartości społecznej i państwowej zakładów opiekuńczych, wydało dwukrotnie instrukcję dla zakładów (drugie wydanie w 1927 r.), w której zostały opracowane wskazówki, dotyczące wychowania umysłowego i moralnego (str. 13 i następne).

Mimo, że instrukcja taka została rozesłana w swoim czasie wszystkim zakładom opiekuńczym na terenie Województwa do wiadomości i ścisłego stosowania, obserwacja jednak działalności zakładów wychowawczych przekonywuje, że szereg cennych wskazówek tej instrukcji nie został wprowadzony w życie, jeżeli chodzi o wychowanie młodzieży.

To też raz jeszcze z całym naciskiem podkreślam konieczność dostosowania życia wewnętrznego zakładów opiekuńczych do poziomu, wymaganego instrukcją, zwracając zwłaszcza uwagę na stronę wychowawczą młodzieży według poniższych wskazań:

1) Wychowując dzieci małe od lat 4-ch, zakłady winny nacisk położyć, poza odpowiedniem odżywianiem i higjeną, na rozwijanie mowy dzieci oraz dostarczenie odpowiedniego materjału do indywidualnych zajęć i zabaw.

2) Dzieci od lat 4 do 7 powinny pozostawać pod opieką fachowej ochroniarki, aby w odpowiedni do swego wieku sposób były w dalszym ciągu rozwijane.

3) Dzieci do lat 14 włącznie powinny pobierać naukę w szkole powszechnej, w wyjątkowych zaś uzasadnionych wypadkach w zakładzie przez nauczyciela z pełnemi kwalifikacjami.

4) O ile dziecko przekroczyło wiek szkolny, nie ukończywszy szkoły, zakład obowiązany jest zająć się jego dokształceniem poza szkołą bądź za pośrednictwem kursów wieczornych, bądź przez douczanie domowe.

5) Dzieci, niezdolne do nauki, po-

winny mieć dodaną w zakładzie pomoc aby zdołały conajmniej nauczyć się poprawnie czytać i rachować, poczem będą przeznaczone do zawodów niewymagających zdolności umysłowej.

6) Dzieci niedorozwinięte, zapóźnione znacznie w rozwoju, upośledzone umysłowo i t. p. powinny być skierowane do zakładów specjalnych.

7) Personel wychowawczy w ciągu trwania nauki szkolnej dziecka powinien przez obserwację, specjalne ankiety, rozwijanie zamiłowania dziecka i t. p. powziąć decyzję w jakim kierunku należy kształcić wychowanka zawodowo.

8) Po ukończeniu nauki szkolnej dzieci powinny być kierowane do odpowiednich szkół zawodowych (wyjątkowo zaś na praktykę do majstrów cechowych), która powinna kończyć się wyzwoleniem na czeladnika danego fachu.

9) Dzieci, wychodzące z zakładu powinny mieć zapewnioną dalszą opiekę, polegającą na możności utrzymania bezpośrednich stosunków z zakładem, pomocy w otrzymywaniu zajęcia, poradach wszelkiego rodzaju, niejednokrotnie zaś pomocy materjalnej.

Komunikując o powyższem zaznaczam, że we wszystkich tych zakładach gdzie w najbliższym czasie, a najdalej do dnia 1 września b. r. nie zostaną wprowadzone w życie zasady o których jest wyżej mowa, będę żądał usunięcia nieodpowiednich kierowników i sił wychowawczych i zastąpienia ich siłami wykwalifikowanemi.

Wojewoda Lubelski
w z. *Karasiński.*

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Panów Prezydentów miast wydzielonych i Burmistrzów na terenie Województwa Lubelskiego

w sprawie podjęcia akcji „Miesiąca Pomorza".

L. 4341/OOrg.

Związek Obrony Kresów Zachodnich organizuje w dniach od 20 listopada do 20 grudnia r. b. „Miesiąc Pomorza", celem którego będzie pogłębienie wśród społeczeństwa znajomości znaczenia Pomorza dla Polski, obudzenia czujności w związku z rewizjonistyczną propagandą niemiecką, oraz zebrania odpowiednich funduszów na ufundowanie hydroplanu i prace Z. O. K. Z. na Pomorzu.

Z. O. K. Z. zamierza przeprowadzić na terenie całej Rzeczypospolitej odpowiednią akcję propagandową, jak odczyty, akademje, przedstawienia, wyświetlania filmów, połączone ze sprzedażą nalepek, znaczków, wydawnictw Z. O. K. Z. i Instytutu Bałtyckiego, zbiórką uliczną i t. p.

Protektorat nad „Miesiącem Pomorza" raczył przyjąć Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej prof. Ignacy Mościcki, Prezes Rady Ministrów Marszałek Józef Piłsudski, zaś do Komitetu Honorowego zostali zaproszeni wszyscy Panowie Ministrowie, przedstawiciele ogólno-polskich organizacyj społecznych i gospodarczych, oraz przedstawiciele władz duchownych.

Że względu na to, że charakter akcji ma znaczenie ogólne, oraz ze względu na ważność zagadnienia Pomorza dla całego Państwa — podając powyższe do wiadomości Panów na skutek zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5.XI 1930 r. Nr. PP. 5672/1/30 oraz zgodnie z odezwą Związku Obrony Kresów Zachodnich, proszę Panów Starostów Powiatowych (Przewodniczących Wydziałów Powiatowych), Prezydentów miast Chełma i Siedlec i Kierownika Zarządu miasta Lublina:

1) o objęcie protektoratu nad całą akcją na terenie powiatu (miasta),

2) o ujęcie akcji tej w swoje ręce,

3) o zawiązanie Komitetu Obywatelskiego Powiatowego, względnie miejskiego i

4) o nieudzielanie żadnej organizacji w czasie od dnia 30 listopada do dnia 8 grudnia br. włącznie zezwolenia na zbiórkę publiczną z pozostawieniem tego prawa wyłącznie komitetom miejscowym „Miesiąca Pomorza".

O zawiązaniu Komitetu proszę mię powiadomić w terminie do dnia 10 grudnia b. r., informując mnie w dalszym ciągu o przebiegu akcji.

Zorganizowane komitety powiatowe i miejskie powinny nawiązać kontakt z Komitetem Wojewódzkim Z. O. K. Z. (Powiatowa 1).

Jednocześnie powołując się na przesłane Panom listy składkowe i materjały propagandowe Komitetu Głównego Budowy Łodzi Podwodnej „Odpowiedź Treviranusowi", proszę Panów o okazanie Komitetowi Swej pomocy przez poparcie zamierzonej akcji składkowej i współudział z przedstawicielami miejscowego społeczeństwa.

Lublin, dn. 13 listopada 1930 r.

Wojewoda Lubelski
(—) *B. Swidziński.*

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy dozorców domowych miasta Lublina.

L. 3775/30.

Na podstawie Ustawy z dnia 16-go maja 1922 r. w przedmiocie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi (Dz. U.R.P. Nr. 39 poz. 320) oraz reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej Nr. 4391/Gip. z dnia 5 lipca 1930 r. Nadzwyczajna Komisja w składzie: Przewodniczącego — Franciszka Szawłowskiego, Inspektora Pracy 20-go Obwodu, jako delegata Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, oraz Członków: Ludwika Harasiewicza, Naczelnika Sądu Powiatowego w Lublinie, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości i inż. Stanisława Korczyńskiego, Naczelnika Wydziału Pracy i Opieki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie, jako przedstawiciela Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, na posiedzeniu w Lublinie 30 lipca 1930 r. ustaliła warunki pracy i płacy dozorców domowych m. Lublina, jak następuje:

Zasady ogólne.

§ 1. Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich właścicieli nieruchomości m. Lublina, z drugiej strony — wszystkich dozorców domowych m. Lublina.

UWAGA: Za dozorcę domu, w rozumieniu niniejszego orzeczenia, uważa się osobę bez względu na płeć (z wyłączeniem dziewcząt i chłopców do lat 21), którą właściciel lub zarządca domu przyjął w charakterze dozorcy domu, poruczył jej nadzór nad domem i która zamieszkuje w posesji, którą obsługuje. Wszelkie czynności dozorcy, związane z jego stanowiskiem, może wykonywać sam dozorca lub zdolni do tej czynności członkowie jego rodziny.

§ 2. Orzeczenie niniejsze stanowi w myśl ustawy z dnia 1-go sierpnia 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 65 poz. 394), rozszerzonej ustawą z dnia 23 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 8 poz. 53) i ustawy z dnia 16 maja 1922 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 39 poz. 324) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych.

Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla dozorcy mniej korzystne, niż warunki niniejszego orzeczenia, są nieważne i ulegają na żądanie dozorcy domowego zastąpieniu przez warunki określone niniejszem orzeczeniem.

§ 3. Zatargi, wynikłe na tle niniejszej umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a dozorcami, reguluje Sąd Pracy, bądź Sądy państwowe według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno:

a) pracodawcom wstrzymywać świadczeń,

b) dozorcom przerywać pracy.

UWAGA: W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia pracodawca może wstrzymać przed

orzeczeniem lub wyrokiem wynagrodzenie. W razie jednak wygrania sporu przez dozorcę, pracodawca winien wydać wstrzymane wynagrodzenie wraz z dodatkiem miesięcznym w wysokości 3 proc. od wstrzymanej należności.

§ 4. Wynagrodzenie w gotówce winno być regulowane ostatniego dnia każdego miesiąca.

UWAGA: W razie wstrzymania dozorcy należnych mu świadczeń — pracodawca obowiązany jest wypłacić zaległe wynagrodzenie wraz z dodatkiem miesięcznym w wysokości 3 proc. od wstrzymanej należności, począwszy od dnia zwłoki.

§ 5. Dozorca winien posiadać książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wypłacania pensji i wydania świadczeń w naturze oraz wszystkich potrąceń. W książeczce winien być zamieszczony również spis powierzonych dozorcy narzędzi pracy i inwentarza. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz dozorcę.

§ 6. Żony dozorców domowych lub członkowie jego rodziny nie mogą być zmuszani do bezpłatnych posług u pracodawcy lub jego zastępcy.

UWAGA: Jeżeli dozorca lub żona, albo członkowie jego rodziny wyrażają zgodę na osobiste posługi, winni za tę pracę otrzymać osobne wynagrodzenie według indywidualnej umowy lub zwyczaju.

§ 7. Podczas choroby dozorcy, trwającej nie dłużej niż 26 tygodni, pracodawca nie może wymówić mu pracę i obowiązany jest płacić dozorcy wszelkie świadczenia, wzamian za co dozorca obowiązany jest na własny koszt dać na swoje miejsce zastępcę.

UWAGA: Obowiązki dozorcy domu podczas trwania jego choroby winna pełnić przedewszystkiem jego rodzina lub wynajęty przez dozorcę zastępca.

§ 8. Przy zmianie dozorców domowych, o ile Związek Dozorców Domowych dostarczy ludzi odpowiednich, właściciele nieruchomości posiłkować się będą usługami tegoż związku, jednocześnie mają prawo przyjmować do pracy i nienależących do Związku dozorców domowych.

Czas trwania i rozwiązania stosunku służbowego.

§ 9. Rok służbowy dla umów indywidualnych z dozorcami domowymi zaczyna się od 1 kwietnia lub 1 lipca, a kończy się 31 marca lub 30 czerwca. Obie strony obowiązuje trzymiesięczne wymówienie indywidualnej umowy o pracę przed upływem roku służbowego, a zatem wypowiedzenie pracy winno nastąpić najpóźniej do dnia 31 grudnia 1930 r., względnie 31 marca 1931 r. dla rozwiązania umowy z końcem roku służbowego. Niewypowiedzenie umowy do dnia 31 marca 1931 roku oznacza zawarcie umowy na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy o pracę tejże nie przedłuża. Wypowiedzenie nastąpić nie może tylko w tym wypadku przez właściciela realności, jeżeli tenże zalega z zapłatą dozorcy domu należnego mu w myśl niniejszego orzeczenia wynagrodzenia. Żądanie dozorcy wypłacenia należnych mu w myśl niniejszego orzeczenia świadczeń również nie może być powodem do wypowiedzenia umowy o pracę. Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku nastąpić może na zasadzie wyroku Sądu Pracy lub wyroków sądów państwowych, działających według kompetencji.

Obowiązek pracy.

§ 10. Obowiązki dozorców domowych określają się wymaganiami i przepisami policji porządkowej i sanitarnej, względami bezpieczeństwa i dobra domu i jego mieszkańców. W szczególności: dozorca jest obowiązany w interesie właściciela dbać o powierzony sobie w opiekę dom z oględnością i uczciwością, powinien o wszystkich wiadowych mu zaszłych lub grożących uszkodzeniach domu, z których mógłby powstać uszczer-

bek dla właściciela domu lub innych osób, bądź na zdrowiu, bądź na majątku, bezzwłocznie donieść właścicielowi domu lub jego zastępcy. Powinien możliwie zapobiec wszelkiemu uszkodzeniu domu lub jego urządzeń i dopilnować, aby w domu przestrzegano przepisy regulaminu domowego, wydanego przez właściciela domu.

Dozorca również obowiązany jest wykonywać sumiennie i troskliwie wszystkie rozporządzenia i polecenia, wydane przez właściciela domu lub jego zastępcę, dotyczące obsługi, nadzoru i zarządu domem, tudzież przestrzegać przepisy meldunkowe.

§ 11. Obowiązkiem dozorcy domu jest czuwanie nad bezpieczeństwem domu i jego mieszkańców i wzywanie w nagłych wypadkach pomocy organów bezpieczeństwa. Powinien dbac o czystość wszystkich dostępnych części domu, a więc: wjazdów, bram, sieni, klatki schodowej, strychu, piwnicy, wychodków, dostępnych dla publicznego użytku, dalej podwórzy. Tak samo powinien utrzymywać na chodniku, względnie ulicy przed domem, gdzie niema chodnika, czystość i porządek, usuwać śnieg, błoto, posypywać chodnik piaskiem i t. p. W razie epidemji obowiązany jest ściśle stosować się do zleceń władz sanitarnych, co do utrzymania czystości i porządku lub przeprowadzenia dezynfekcji w powyższych częściach domu.

Dozorca winien czuwać nad należytem oświetleniem tych części domu, które w myśl przepisu regulaminu mają być oświetlone. Powinien dbać o całość urządzeń elektrycznych i dzwonków od bram oraz innych urządzeń publicznych, znajdujących się w domu, i wogóle ściśle przestrzegać przepisy regulaminu co do porządku i czystości.

§ 12. Dozorca domu nie jest natomiast obowiązany do wykonywania posług lub robót domowych na rzecz właściciela oraz do wylewania wody z piwnicy, tudzież do czyszczenia domu i podwórza po przeprowadzonym remoncie mieszkania lub po przeprowadzonych nadbudówkach z wyłączeniem drobnych adaptacji, jak zaprowadzenie instalacji elektrycznej, a usługi takie podlegają osobnemu wynagrodzeniu stosownie do umowy.

§ 13. Obowiązkiem dozorcy domu jest również otwieranie bramy w porze zamknięcia, zaco należy się od wchodzącego 20 gr. za otwieranie bramy przed północą i 30 gr. za otworzenie bramy po północy.

Właściciel nieruchomości winien wywiesić na widocznem miejscu odnośny wyciąg z niniejszego orzeczenia, przez siebie podpisany, do wiadomości lokatorów domu.

Warunki wynagrodzenia.

§ 14. Nieruchomości na terenie m. Lublina zostają podzielone na następujące kategorje.

Do I kat. zalicza się następujące domu:

a) domy, w których mieszczą się większe instytucje przemysłowo-handlowe,

b) domy trzypiętrowe o trzech oficynach i większe,

c) domy o dwóch podwórzach i dwóch posesjach,

d) domy, w których mieszczą się składy, magazyny, stajnie, banki, garaże, hotele, pensjonaty, teatry i kina.

Do II kat. zalicza się domy:

a) trzypiętrowe,

b) domy jedno i dwupiętrowe o trzech oficynach.

UWAGA: Dozorcy domów I i II kat. nie mogą mieć innego stałego zajęcia.

Do III kat. zalicza się domy:

a) jedno i dwupiętrowe,

b) domy parterowe o dwóch oficynach,

c) samodzielne składy opałowe, materjałów budowlanych i t. p.

Do IV kat. zalicza się wszystkie domy, położone w śródmieściu i nieobjęte w kategorjach I, II i III, a wymagające mniejszego nakładu pracy, jak również mniejszej ilości godzin pracy.

Do V kat. zalicza się wszystkie domy, położone na przedmieściach, a nieobjęte w kategorjach I, II i III,

wymagające również niewielkiego nakładu pracy i małej ilości pracy.

UWAGA: W wypadkach sporu, do której kategorji daną posesję zaliczyć, rozstrzyga Inspektor Pracy 26 Obwodu, po wysłuchaniu stron.

§ 15. Płace miesięczne dozorców domowych ustala się:

a) na następujących ulicach: Aleje Racławickie, Bernardyńska, Cicha, Ewangelicka, Górna, Hipoteczna, Kapucyńska, Kołłątaja, T. Kościuszki, Kowalska, Krak.-Przedm., Królewska, Lubartowska, 1-go Maja, 3-go Maja, Narutowicza, Niecała, Nowa, Okopowa, Plac Łokietka, Powiatowa, Radziwiłłowska, Sądowa, Staszica, S-to Duska, Szewcka, Szopena, Szpitalna, Wieniawska i Zamojska:

dla domów	I kategorji	125 zł.
„ „	II „	100 „
„ „	III „	70 „
„ „	IV „	35 „
„ „	V „	— „

b) na wszystkich pozostałych ulicach;

dla domów	I kategorji	115 zł.
„ „	II „	95 „
„ „	III „	65 „
„ „	IV „	30 „

c) dla wszystkich domów, należących do V kategorji 15 zł.

UWAGA: W wypadkach, gdzie płace są wyższe od przewidzianych powyższych norm, dozorcy takowe zatrzymują według dobrowolnej umowy.

§ 16. Dozorca otrzymuje bezpłatnie oświetlenie swego mieszkania. W braku światła elektrycznego lub gazowego otrzymuje 3 kilogramy nafty miesięcznie od dnia 1—X do dnia 31—III i 2 klg. nafty miesięcznie w czasie od 1—IV do 31—IX, względnie równoważnik pieniężny.

Mieszkanie służbowe.

§ 17. Dozorcy domu należy się bezpłatnie mieszkanie o powierzchni 12 m.², nadające się na ten cel, położone na parterze, możliwie blisko bramy, z piwnicą i prawem używania strychu do suszenia bielizny w tym samym domu. Izby mieszkalne przy przyjmowaniu dozorcy winny być wybielone, ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach. Szyby w oknach mają być całe. Podłogi i piece mają się znajdować w stanie używalności. Dachy muszą być szczelne i nieprzemakające, a gdzie są zapsute, muszą być na kosz właściciela realności naprawione. Dozorcy obowiązani są utrzymywać mieszkanie w porządku. Na wypadek zniszczenia mieszkania wskutek przyczyny przez dozorcę niezawinionej, naprawienie mieszkania dokonane winno być kosztem właściciela domu. Trzymanie inwentarza żywego jest stanowczo wzbronione. Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody właściciela. Właściciel ani administrator nie może zmuszać dozorcy do przyjęcia sublokatora. Jeżeli w mieszkaniu dozorcy niema dość światła dziennego, a istnieje możliwość dostarczenia dozorcy chwilowo mieszkania innego, dozorca musi otrzymać od właściciela, względnie administratora prawo używania nawet za dnia oświetlenia elektrycznego, gdzie zaś takiego oświetlenia niema, dozorca ma otrzymać pół litra nafty dziennie.

UWAGA: Od dostarczenia piwnicy i strychu właściciel jest tylko wówczas uwolniony, jeżeli przeznaczenie tych ubikacyj dozorcy przez właściciela będzie niemożliwe.

Urlopy.

§ 18. Każdy dozorca domowy otrzymuje urlop w rozmiarach i na zasadach ustawy o urlopach robotniczych.

Wygaśnięcie mocy obowiązującej orzeczenia.

§ 19. Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1930 r. do dnia 31 marca 1931 r. włącznie i może być przedłużone milcząco na dalszy okres roczny, o ile którakolwiek z zainteresowanych organizacyj zawodowych nie zgłosi pisemnie w Inspektoracie Pracy 26 Obwodu w Lublinie na 3 miesiące przed upływem okresu rocznego zamiaru zmiany niniejszego orzeczenia.

§ 20. Orzeczenie niniejsze traci moc obowiązującą wcześniej, w razie zawarcia przez zainteresowane organizacje umowy zbiorowej.

Lublin, dn. 30 lipca 1930 r.

Przewodniczący:
Inspektor Pracy 26 Obw.
(—) *F. Szawłowski.*

Członkowie: (—) *Korczyński.*
(—) *Harasiewicz.*

Ostrzeżenie Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego w sprawie wyłudzania wsparć.

L. 2739/1/OP.

Na skutek doniesienia Wojewody Stanisławowskiego zwraca się uwagę P.P. Starostów oraz urzędów gminnych, aby nie udzielały żadnych wsparć niżej wymienionym osobom, które bądź nie posiadają praw do opieki trwałej ze strony podanych gmin, bądź też prawa te utraciły, w związku z czem ewentualnie udzielone tym osobom wsparcia zwracane przez odnośne gminy nie będą:

1) Mikołaj Zoszczak, s. Jana i Jewdochy ze Stankowiec, pow. Dolina, lat 26;

2) Izrael Bartfeld, urodzony w Kołomyi w r. 1900, żonaty, (żonę porzucił), szewc, syn zmarłych Liebera Natana i Friedy Bartfeldów;

3) Zygmunt Edward, 2 im. Markowski, ur. w 1904 r., syn zmarłych Kornela i Elżbiety, rel. rzymsko-katolickiej, żonaty;

4) Bohdan Budzynowski (Budzyński) ur. 20 maja 1907 r. w Stanisławowie, syn Henryka i Kamili, ogrodnik;

5) Aniela Szczepaniak, lat 27, córka Juljana i Zofji z Rozdołu, pow. Żydaczów.

Osoby powyższe czują wstręt do pracy, włóczą się z miejsca na miejsce i wyłudzają od zwierzchności gminnych ich chwilowego pobytu datki pieniężne i to pod rozmaitemi pozorami, np. pokrycie kosztów podróży powrotnej do miejsca przynależności, utrzymania i t. p.

Lublin, dnia 26 września 1930 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
( ) *Korczyński.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Lublin, dn. 9.XII 1930 r.

KATOLICKI UNIWERSYTET LUBELSKI
Nr. 3793/30.

Do
Zarządu miasta Lublina w Lublinie.

Przy Wydziale Prawa i nauk społeczno - ekonomicznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego powstaje „Studjum administracyjne“, którego „Zasady organizacyjne“, „Program wykładów“ i prowizoryczny spis wykładających w załączeniu przesyłam. Program wykładów został skorygowany na podstawie poglądów przedstawicieli władz (przeważnie II instancji) na terenie województwa lubelskiego, na konferencji w urzędzie wojewódzkim dn. 5 b. m. i r. Niemniej Rada Wydziału chętnie uwzględni wszelkie uwagi krytyczne co do niektórych szczegółów programu i jego zasad, nadesłane przed 15 b. m. i r.

Rada Wydziału żywi niepłonną nadzieję, że JWPan Prezydent raczy zakomunikować i zalecić wspomniane Studjum podwładnemu sobie personelowi urzędniczemu II kategorji i, że udzieli mu moralnego poparcia przez dawanie pierwszeństwa jego absolwentom czy to przy przyjmowaniu do urzędu czy przy posunięciach służbowych.

Przy tej sposobności pozwalam sobie wyjaśnić, że kandydaci, którzy złożą poświadczenie swej władzy, iż ona w części lub całości pokryje koszta, będą odpowiednio do tego zwolnieni od opłaty. Pożądaną dla Rady

Wydziału byłoby rzeczą, gdyby do 15 b. m. i r. mogła chociaż w przybliżeniu znać liczbę kandydatów danego urzędu.

Dziekan Wydziału Prawa
X. Dr. J. Wiślicki.

STUDJUM ADMINISTRACYJNE
przy Wydziale Prawa Katol. Uniwersytetu Lubelskiego.

Zasady organizacyjne.

§ 1. Przy wydziale Prawa K. U. L. tworzy się „Studjum Administracyjne“ przeznaczone dla urzędników państwowych i komunalnych (zwłaszcza II kategorji) i kandydatów urzędniczych, o średniem wykształceniu.

§ 2. Przyjęte na „Studjum“ mogą być:

a) osoby już zatrudnione w służbie administracyjnej państwowej lub komunalnej oraz

b) osoby, mogące się wykazać świadectwem ukończenia z pomyślnym wynikiem 6 klas szkoły średniej.

Dziekan może odmówić przyjęcia bez podania powodów.

§ 3. Wykładających na „Studjum“ zaprasza Rada Wydziału Prawa z pośród wykładających na Uniwersytecie lub z pośród znawców danego przedmiotu z poza Uniwersytetu.

§ 4. Sprawy administracyjne „Studjum“ załatwia Dziekan Wydziału Prawa przy pomocy Kancelarji Uniwersyteckiej. Sprawy naukowe i pedagogiczne załatwia Komisja „Studjum“ złożona ze wszystkich wykładających pod przewodnictwem Dziekana.

§ 5. Kandydaci są obowiązani do pilnego uczęszczania na wykłady, konwersatorja i ćwiczenia. Zaniedbanie tego obowiązku powoduje niedopuszczenie do egzaminu końcowego.

§ 6. Kandydaci, którzy prawidłowo ukończyli „Studjum“ otrzymują „dyplom“ podpisany przez Rektora, Dziekana i Prezesa Komisji egzaminacyjnej.

Warunkiem uzyskania dyplomu jest:

1) złożenie kollokwium z przedmiotów obejmujących nie więcej niż 11 godzin wykładowych;

2) złożenie egzaminu Komisyjnego z przedmiotów obejmujących więcej niż 11 godzin wykładowych.

§ 7. Komisję Egzaminacyjną tworzą wykładający przedmioty egzaminacyjne pod przewodnictwem prezesa, powołanego przez Radę Wydziałową za zgodą Rektora.

§ 8. Wynik ogólny egzaminu ocenia Komisja notami: b. dobry, dobry, dostateczny i niedostateczny.

Egzamin z ogólnym wynikiem „niedostatecznym“ może być w całości powtórzony po upływie 3 miesięcy.

Komisja może pozwolić na złożenie egzaminu poprawkowego z jednego lub dwóch przedmiotów najwcześniej po upływie 6 tygodni.

Bliższe postanowienia o odbywaniu egzaminów określi Regulamin, uchwalony przez Komisję „Studjum“ (§ 6).

§ 9. Wykłady odbywają się w godzinach popołudniowych (17—20) z wyjątkiem niedziel, świąt uroczystych i ferji wielkanocnych, trwających 8 dni (od wielkiej środy do środy po świętach).

§ 10. Kandydaci, przyjęci na „Studjum“, otrzymają „dowód przyjęcia“, który służy zarazem jako legitymacja uprawniająca do wstępu do sal wykładowych.

Świadectwa uczęszczania nie będą wydawane.

§ 11. Kandydaci, przyjęci na „Studjum“, opłacają zgóry ryczałtową opłatę w kwocie 100 zł. Od tej opłaty niema zwolnienia,

Taksa egzaminacyjna i dyplomowa wynosi 5 zł.

§ 12. „Studjum“ obejmuje w roku szk. 1930/31 okres 6 miesięcy i trwać będzie od 8.I 1931 r. do końca czerwca 1931 r.

§ 13. Zgłoszenia na „Studjum“ przyjmowane będą w czasie od 15 do 31 grudnia 1930 r.

Jeżeli ilość zgłoszeń nie osiągnie cyfry 30 uczestników, Kurs zostanie w bież. roku szk. odwołany.

Spis wykładających.

Profesorowie K. U. L.

Dr. Ignacy Czuma, Dr. Antoni Deryng, Dr. Bolesław Grużewski, Dr. Wit.

Kloniowiecki, Dr. Witold Krzyżanowski, Dr. X. Płotr Kałwa, Dr. Zbigniew Pazdro, Dr. X. Antoni Szymański, P. Marjan Szaynowski, P. Leon Waściszakowski.

Oprócz wymienionych Profesorów K. U. L. projektowani są jako wykładowcy czterej wybitni kierownicy odpowiednich sekcyj administracyjnych.

STUDJUM ADMINISTRACYJNE

Program wykładów.

Część ogólna.

1. Konstytucja polska ze wstępem o zasadniczych pojęciach prawnych (także o prawach obywatelskich oraz o stosunku Kościoła i państwa) godz. 33.

2. Ustrój władz rządowych i sądów godz. 22.

3. Ustrój i gospodarstwo samorządu godz. 22.

4. Prawo urzędnicze godz. 11.

5. Postępowanie administracyjne (ogólne, karne, przymusowe, język urzędowy) godz. 22.

6. Kontrola administracji (łącznie z N. Trybunałem Administr. i Kompetecyjnym) godz. 11.

7. Polityka ekonomiczna i socjalna godz. 22.

8. Geografja gospodarcza Polski godz. 11.

9. Zarys skarbowości państwowej i komunalnej (nauka i prawo skarbowe) godz. 22.

10. Zasady biurowości i naukowa organizacja pracy w urzędach godz. 11.

Część szczegółowa.

11. Administracja wojsk. godz. 11.

12. Administracja bezpieczeństwa i policji godz. 8.

13. Administracja sanitarna godz. 8.

14. Prawo budowlane godz. 6.

15. Administracja socjalna (ochrona pracy i opieki społ.) godz. 11.

16. Administracja agrarna (z zakresu Min. rolnictwa i Min. reform rolnych) godz. 11.

17. Administr. komunikacji godz. 11.

18. Administracja przemysłu i handlu godz. 11.

19. Administracja szkolna godz. 11.

Ogółem godzin 272.

Uwaga. W przedmiotach, którym wyznaczono więcej niż 11 godz., część ich przeznacza się na Konwersatorja, lub ćwiczenia praktyczne.

Z życia Magistratu.

W roku bieżącym opracowane zostały:

1) **Statut o zaopatrzeniu emerytalnem pracowników komunalnych m. Lublina i ich rodzin.**

2) **Przepisy wykonawcze** do statutu o zaopatrzeniu emerytalnem pracowników komunalnych m. Lublina i ich rodzin.

3) **Przepisy rachunkowości** funduszu emerytalnego miasta Lublina.

4) **Statut organizacyjny** pomocy lekarskiej dla pracowników miejskich m. Lublina.

5) **Regulamin udzielania pomocy lekarskiej pracownikom miejskim m. Lublina** i

6) **Regulamin pomocy lekarsko-dentystycznej pracownikom miejskim m. Lublina.**

W opracowaniu (trzecie czytanie) znajduje się **„Statut służbowy dla pracowników Magistratu m. Lublina“** oraz przedsięwzięte są prace przygotowawcze do opracowania:

1) **„Statutu organizacyjnego Magistratu m. Lublina“** i

2) **„Instrukcji biurowości“.**

W kilku wierszach.

Praca przedsiębiorstw miejskich da się określić w kilku wierszach ułatwiają to cyfry, które mówią same za siebie:

Miejska Komunikacja Autobusowa przewiozła w mies. październiku 255.515 pasażerów, kursowało autobusów 10—11, zobowiązań wekslowych spłacono 30.314 zł., zakupiono opon 8 sztuk, wybrakowano 11.

W listopadzie: pasażerów przewieziono 251.115, autobusów kursowało 10, zobowiązań spłacono 33.832 zł., opon zakupiono 6, wybrakowano 10.

Elektrownia Miejska. Miesiąc październik. Ilość abonentów na po-

czątku miesiąca 6.240, w końcu miesiąca 6.630. Miesiąc listopad abonentów w końcu miesiąca 7.021. W ciągu tego czasu zmieniono wyłączniki w Elektrowni. Z prac koniecznych wskazaną jest bocznica kolejowa.

Rzeźnia Miejska. Miesiąc październik — ubito na potrzeby miasta: bydła rogatego 761 szt., jałowizny 58, trzody chlewnej 1555, cieląt 832, bukatów 11, koni 13, źrebiąt 23 i owiec 45.

Na eksport ubito: cieląt 212 szt., trzody chlewnej 243, bekonów 1447.

Zbadano mięsa 18.244 kl., lodu sztucznego sprzedano 1564 tafli.

Miesiąc listopad — ubito na potrzeby miasta: bydła rogatego 656 szt., jałowizny 69, trzody chlewnej 1289, cieląt 930, bukatów 20, koni 12, źrebiąt 22 i owiec 13.

Na eksport ubito: cieląt 208 szt., trzody chlewnej 119, bekonów 2629.

Zbadano mięsa 9804 kl., lodu sztucznego sprzedano 1211 tafli.

Gazownia Miejska. Miesiąc październik — węgla gazowego sprowadzono 240 tonn, zużyto do wyrobu gazu 308 tonn. Wyprodukowano: gazu 102152 m.^{3}, koksu grub. 185 tonn, miału koksowego 50 tonn, smoły 14 tonn, benzolu motorowego 1,2 tonn.

Ilość konsumentów w końcu miesiącu 1124.

Miesiąc listopad — zapas węgla gazowego 580 tonn, sprowadzono 300 tonn, zużyto do wyrobu gazu 320 tonn, remanent na 1 grudnia 360 tonn.

Wyprodukowano gazu 103222 m.^{3}, koksu grubego 200 tonn, miału koksowego 48 ton, smoły 15 tonn i benzolu motor. 1.4 tonn.

Konsumentów w końcu miesiąca 1132.

Miejskie Wodociągi i Kanalizacja. Miesiąc październik—wypompowano wody 113.900 mtr.^{3}, przepompowano ścieków 912 mtr.^{3}, wykonano nowych połączeń wodoc. 11, kanaliz. 18, przyłączeń ze starych do nowych sieci 1, ustawienio nowych wodomierzy 3, doprowadzenie do porządku wodomierzy 9, sprawozono wodomierzy 7, wymieniono starych wodomierzy na nowe 3, doprowadzono do porządku kranów trotuarowych 8, dokonano różnych reperacji na gałęziach 7, pęknięć gałęzi 3, zreperowano gałęzi przez Dyrekcję Wodociągów 3, ułożono nowych linji magistralnych wodociąg. 151 m. b., ułożono nowych kanałów ulicznych 131 m. b., doprowadzono do porządku hydrantów 1, doprowadzono do porządku zasuw do hydrantów 5, doprowadzono do porządku zasuw płóczek 2, wymieniono starych zasuw na nowe 3, oczyszczenie kanalizacji 500 m. b.

Miesiąc listopad — wypompowano wody 87.350 mtr.^{3}, przepompowano ścieków 25075 mtr.^{3}, wykonano nowych połączeń wodoc. 2 kanalizac. 15, ustawienie nowych wodomierzy 3, wymieniono starych wodomierzy na nowe 24, doprowadzono do porządku kranów trotuarowych 7, dokonano różnych reperacji na gałęziach 11, pęknięć na sieci 1, pęknięć gałęzi 2, zreperowano gałęzi przez Dyrekcję Wodociągów 2, ułożono nowych kanałów ulicznych 126 m. b., doprowadzono do porządku hydrantów 3, doprowadzono do porządku hydrantów ulicznych 1, oczyszczenie kanalizacji 1000 m. b., wykonano studzien kanalizac. 3, połączenie spustu do kanału 1, wymiana wodomierzy dzierżawionych 4, wymiana kurków na zasuwy domowe 1.

Miejska Komunikacja Autobusowa w Lublinie.

Miejska Komunikacja Autobusowa została uruchomioną z dniem 1 stycznia 1929 r., mając w swem posiadaniu 6 autobusów firmy „Skoda". W krótkim już czasie wyłoniła się potrzeba rozszerzenia komunikacji, gdyż posiadany tabor, w ilości 6 autobusów, okazał się na miasto Lublin za szczupłym. W drugiej połowie roku 1929 zostało zakupionych 7 nowych autobusów, w tem 4-y firmy „Skoda" i 3-y firmy „Ursus".

Wszystkie autobusy zostały nabyte na 30-to miesięczne spłaty, które M. K. A. wpłacała ze swych obrotów.

W początku istnienia M. K. A. uruchomiona 3 linje A. B. C.; z chwilą zwiększenia taboru autobusowego rozszerzono sieć autobusową we wszystkich kierunkach miasta i na przedmieściach. Ilość obecnych linji wynosi 8, na których to kursuje 11—12 autobusów, oznaczonych cyframi 1 do 8.

Ilość przewiezionych osób przy kursowaniu 6-ciu autobusów wynosiła na 1 wozo-kilometr 5 — 6; obecnie przy kursowaniu 12 autobusów 4—5, ilość przewiezonych osób przy kursowaniu 6-ciu autobusów wynosiła 140 do 150 tysięcy osób miesięcznie, obecnie 240 do 250 tysięcy osób. Dane te wykazują, iż komunikacja ta była dla Lublina koniecznością, a dowodzi tego fakt, iż każdy miesiąc zwiększa cyfrę osób korzystających z przejazdu.

W okresie 1929/30 przewieziono 2.332.466 osób.

W miarę rozwoju komunikacji zaprowadzone zostały bilety: normalne abonamenty 10-cio przejazdowe, bilety przesiadkowe, i bilety 10-cio groszowe, te ostatnie jako opłata za dojazd do przystanków, położonych za granicami miasta Lublina.

Pozatem Miejska Komunikacja Autobusowa wybudowała na przedmieściu Kośminek przy ul. Garbarskiej garaże boksy na pomieszczenie 13-tu autobusów, lokal na biuro, lokal na warsztaty, ubikację na przechowywanie materjałów pędnych, pomost cementowy do mycia autobusów i t. p.

Organizacja pracy M. K. A. układa się normalnie. Autobusy kursują zgodnie z ustalonym programem jazdy bez przerw i uchybień, co zapewnia jej stałe powodzenie.

Jedynem życzeniem Dyrekcji M. K. A. pod adresem Szanownej Publiczności jest, iż by trudne obowiązki pracy personelu autobusowego miała ustawicznie na uwadze i swym taktem i doświadczeniem wpływała na dalsze udoskonalanie funkcjonującego aparatu.

RZEŹNIA MIEJSKA W LUBLINIE.

Z tak zwanej pożyczki Ulenowskiej powstała nowa Rzeźnia w Lublinie na Tatarach. Pierwszym zgrzytem w życiu nowej Rzeźni było to, że Rzeźnia przez f. Ulen nie była wykończoną z powodu braku kredytów, również Magistrat na jej wykończenie środków nie miał, a jednak w związku ze stanem starej Rzeźni zmuszony był przenieść ubój do nowej Rzeźni i to w czasie najnieodpowiedniejszym dla tego celu, dnia 29 stycznia 1929 roku przy mrozach 35°, bez poprzedniego nawet zapasu węgla i t. d. Nadludzkim wysiłkiem personelu nie dopuszczano do zamarzania gmachu z jego wodociągami i kanałami, centralnego ogrzewania i t. d. pomimo tego, że co chwila w początku pracy napotykano na szeregi niespodzianek: pozatykane wełną ołowianą rury wodociągowe nie dostarczały wody do hal ubojowych, kanały nieodpowiednio traktowane w czasie robót, zatykały się i t. d., lecz wszystko to przezwyciężonem zostało dzięki pracy Dyrekcji i bardzo ograniczonego personelu mechanicznego.

Pierwszy okres pracy w nowej Rzeźni poświęcony był całkowicie usunięciom usterek i błędów Ulenowskich, a także wykonaniu najniezbędniejszych prac przy częściowym wykańczaniu Rzeźni.

Rok 1928—29 wykorzystano na prace niwelacyjne, wybrukowanie dróg na terenie Rzeźni, odpowiednie skanalizowanie terenu i na prace organizacyjne samej Rzeźni, bo praca w nowej Rzeźni wymagała i nowej organizacji, na ten cel Magistrat m. Lublina wydał przeszło 300.000 złotych.

Rok 1929, jako pierwszy rok eksploatacji Rzeźni, był znów poświęcony pracom, które następnie dały możność rozwinąć działalność Rzeźni szeroko i zrobić z niej Rzeźnią eksportową. W roku tym zostały wykonane następujące inwestycje:

1) kantyna;
2) mieszkania dla gospodarza Rzeź-

ni i stróża;

3) budynek taniej jatki;

4) szlamiarnia;

5) solarnia skór (w gotowym budynku);

6) wykończone chlewy (2-ga połowa);

7) urządzono czasowo targowisko dla nierogacizny;

8) stajnię dla koni;

9) wybudowano rampę kolejową 185 mtr. dł.;

10) ułożono tor kolejowy ze zwrotnicą do chłodni;

11) ułożono chodniki, wycementowano przejścia dookoła głównego budynku;

12) przerobiono napęd do wentylatora w kotłowni; turbinkę zamieniono motorem elektrycznym;

13) urządzono laboratorjum bakterjologiczne, bogate i nowocześnie uposażone;

14) urządzono pomieszczenie rytualne;

15) w dalszym ciągu prowadzono roboty brukarskie w Rzeźni i pokryto przeszło 5.000 mtr. kw. dróg brukiem z kamienia polnego, względnie łamanego.

Koszty tych prac pokryto z nadwyżki budżetowej, albowiem w roku 1929 Rzeźnia jak i inne przedsiębiorstwa miejskie zostały zwolnione z opłat z racji rat i procentów pożyczki Ulenowskiej.

Rok 1930 został już częściowo wykorzystany dla rozszerzenia działalności Rzeźni. W roku bieżącym powstają w Rzeźni: rzeźnia koni, bekoniarnia, tuczarnia gęsi, rzeźnia sanitarna, tania jatka, a przygotowuje się już rzeźnia do urządzenia fabryki konserw, rafinerji tłuszczów, suszarni szczeciny i wciągu mechanicznego dla wagonów na bocznicy.

Na najbliższą przyszłość pozostaje urządzenie Zakładu Utylizacyjnego i racjonalnego targowiska przy Rzeźni.

W pierwszym roku swej pracy Rzeźnia nasza przyjęła ubój ze starej Rzeźni, ale ubój ten w związku z kryzysem gospodarczym zmniejszył się dość znacznie w porównaniu z latami względnego dobrobytu.

Ubój na potrzeby miasta w roku bieżącym nie podniósł się zbytnio, choć dzięki skutecznej interwencji Dyrekcji w sprawie tajnego uboju, ubój cieląt na potrzeby miasta w miesiącach sezonu wzrósł o 60% do 70%. Wysiłki Dyrekcji Rzeźni skierowane były całkowicie na wprzęgnięcie Rzeźni Lubelskiej do pracy na eksport i wysiłki te dały rezultaty: w miesiącu lipcu ubój cieląt dla miasta i na eksport do Włoch, Wiednia i Warszawy zrównał się, to samo daje się zauważyć co do uboju świń, w miesiącu październiku było bowiem na potrzeby miasta zabitych 1555 sztuk, a na eksport 1640 sztuk i ubój ten z dnia na dzień się potęguje. Jeżeli dodamy, że w roku bieżącym uruchomioną została Rzeźnia koni i drobiu, to reasumując te wszystkie przyjdziemy do wniosku, że natężenie pracy i wydajność Rzeźni, w porównaniu do roku zeszłego i eksport Rzeźni Lubelskiej zaczyna obejmować coraz to nowe rynki: ostatnio zostały wysłane próbne partje bitych gęsi do Kopenhagi i Londynu, a przygotowuje się eksport mięsa końskiego do Belgji.

Rozwijając pracę swoją w kierunku wzmożenia eksportu, Dyrekcja Rzeźni jednocześnie planowo, stopniowo przystępuje do wyzyskania odpadków: nawóz sprzedano, krew nabywa fabryka dycht; co do wyzyskania szczeciny prowadzi się pertraktacje z dwoma firmami eksportowemi, a w celu przygotowuje się w Rzeźni suszarnię; wyzyskanie rogów i racic z konieczności musi być odłożone do czasu przejęcia solarni skór od obecnego jej dzierżawcy, a wyzyskanie konfiskat, padliny etc. do czasu uruchomienia Zakładu Utylizacyjnego, o czem już poprzednio była mowa.

Sama praca w Rzeźni w dziale uboju na potrzeby miejscowe odbywa się w sposób wielce patryarchalny, nie ekonomiczny i urągający najprostszym zasadom organizacji pracy i w tym kierunku Dyrekcja Rzeźni, pragnąc to zmienić, i rozumiejąc, że przedewszystkiem dla tego

celu musi wychować nowych ludzi, wysunęła projekt urządzenia kursów dokształcających dla robotników rzeźnianych, z których szczególnie wśród żydowskich robotników 90% należy do analfabetów.

Program tych kursów przez Dyrekcję ustalony został i bardzo życzliwie przyjęty przez Kuratorjum, które w całości i gorąco moralnie ten projekt poparło, jednak z powodu braku środków materjalnych na urzeczywistnienie tego projektu musiało być odłożone, dopóki z drobnych sum, pobieranych czy to za zwiedzanie Rzeźni czy też ze sprzedaży t. zw. próbek będzie osiągnięta suma potrzebna na ten cel.

Sytuacja finansowa Rzeźni przedstawia się w ten sposób, że od roku bieżącego Rzeźnia jest na drodze ścisłego wypełnienia swych zobowiązań w stosunku do Banku Gospodarstwa Krajowego, spłacając w miesięcznych ratach roczną sumę ustaloną na rok bieżący, a obciążającą Rzeźnię z tytułu rat i %% od pożyczki Ulenowskiej.

Na zakończenie dodać trzeba, że na posiedzeniu Komisji Obywatelskiej dla spraw Rzeźni Prezes Komisji w imieniu tejże złożył podziękowanie Dyrektorowi Rzeźni za planową, mrówczą pełną poświęcenia pracę na korzyść Rzeźni i tem samem Społeczeństwa Lubelskiego.

Praca Miejskiej Inspekcji Budowlanej.

Wykaz planów, zatwierdzonych za czas od 1.I do 10.XI 1930 r. przez Magistrat m. Lublina.

Zatwierdzone 3 lutego 1930 r.:

1) Graboś Jan, dom murowany, mieszk., parterowy, ul. Kotlarska 5.

2) Segał Abram, dom murowany, mieszk., parterowy, ul. bez nazwy — boczna Kr. Leszczyńskiego.

3) Janociński Kazimierz, warsztat, Kołodziejska 5.

4) Szuper Stanisław, murow., parterowy, mieszk., Wspólna 42.

5) Chybowscy Jan i Juljan, murow., parterowy, mieszk. Majdan Tatarski.

6) B-cia Krauze, magazyny, Firlejowska 36.

7) Bortensztajn H. J., kantorek fabryczny, Przemysłowa 14.

8) Szmurło Antoni, murow, parter., Próżna 8.

9) Szczepiński Józef, klatka schodowa i komórki mur., Św. Mikołaja 22.

10) Ostański Józef, dom parter., mieszk., przy szosie do Piask (przed. Fabrycznej).

11) Szpiro Bencjon S. S., przebud. sklepu na lokal mieszk., Staszica 24.

12) Boguszewski Stanisław, obora, Drobna 50.

13) Rybarczyk Piotr, dom parterowy, Żelazna (Nowy Kośm.).

Zatwierdzone 17 marca 1930 r.

14) Papiewski Franciszek, 4 domy mieszk. I piętr., kolonja inżynierów (Rury Brygidkowskie).

15) Papiewski Franciszek, garaże, Wieniawska 10.

16) Woliński Antoni, dom parterowy, Bronowicka 32.

17) Galiński Jan, dom part., drewn. (konstr. mięszanej), Ogródkowa 21.

18) Szajtel Lejba, dom parterowy, Wąska 2.

19) Sapała Jan, mur., parterowy, Polna 16.

20) Materska Marja. dom mieszk. i bud. gospodarcze, Lubartowska 75.

21) Kalisz Bolesław, dom parter., mur. Nowy Rynek 8.

22) Krawczyk Bolesław, nadbud. II piętra, mieszk., Pawia 9.

23) Jarzyński Józef, mur., parterowy, szosa do Piask.

24) Przyczyna Marja, dom parter. mieszk., Majdan Tatarski.

25) Ozimek Stefan, dom parter., mieszk. Drobna 58.

26) Tutka Michał, dom parterowy, mieszk., Łęczyńska 45.

27) Kustra Tad. i Niedziela Jan, dom parter., mieszk., Kręta.

28) Komorowski Michał, dom parter. mieszk. Długa 3.

29) Morawiecki Antoni i Falkiewicz Józef, dom parter. mieszk., Firlejowszczyzna 18 (Łęczyńska 47).

30) Wurcel Josef, nadbud. III piętra ofic., Kołłątaja 4.

31) Bednarek Jan, dom mieszk. parter., Rury Jezuickie.
32) Terlecki Michał, dom mieszk. parter., Obożna 6.
33) Wołyniec Walenty, dom mieszk. parter., Lubartowska 74.

Zatwierdzone 9 kwietnia 1930 r.

34) Kowalczyk Feliks, dom mieszk. parter., Krzywa 27.
35) Tenenbaum Icek, dom mieszk., ofic., Zamojska 37.
36) Donżał Andrzej, budynek mieszk. I pięt.
37) Sokal Klemens, mur. parter. ofic. mieszk., Jezuicka 21.
38) Mutko Marjan, mur. parter. ofic. mieszk., Bonifraterska 14.
39) Zylber Hersz Jojne, lodownia, Bychawska 106.
40) Materska Marja, magazyny gospod., Lubartowska 79.
41) Borowicz Zofja, dom mieszk. parter., Rury Jezuickie, parcele Stefaniaka Nr. 3.
42) Chomiczuk Konstanty, parterowy, z mansardami mieszk., boczna Bart. Głowackiego.
43) Paprocki Wacław, nadbud. II piętra mieszk., Zamojska 3.
44) Turowski Wacław, dom parter., mieszk.
45) Kaźmierczak Barbara, dom I piętr. mieszk., Drobna 6.
46) Szczęśniak Rozalja, dom part. mieszk., Sierakowszczyzna 4a.
47) Brzeska Władysława, dom part. mieszk., Radzikowska 11.
48) Ogrodowski Michał, dom part. mieszk., Majdan Tatarski.
49) Lipko Aleksantler, na dom istniejący i proj. oborę, Bart. Głowackiego 1.
50) Mamej Jan, parterowy mieszkalny, Drobna 28.
51) Miłkowski Bolesław, parterowy mieszkalny, Próżna.

Zatwierdzone 14 kwietnia 1930 r.

52) O. O. Kapucyni, nadbud. II piętra, Krak.-Przedm. 42.
53) Antoniak Konstanty, dom parter., mieszk., Majdan Tatarski.
54) Akierman Dawid, dom parter., mieszk., Towarowa 1.

Zatwierdzone 28 kwietnia 1930 r.

55) Telenczuk Wacław, dom parter., mieszk., Rury Jezuickie, boczna 4.
56) Dudek Paweł, dom parterowy, mieszk., Majdan Tatarski.
57) Małaj Józef, bud. gospodarczy, Łęczyńska 124.
58) Figiel Zdzisław, bud. gospogarczy, Skibińska 15.
59) Walczak Jan, dom part, mieszk., Rury Jezuickie 4.
60) Rozen Szmul, skład przy rozlewni, Królewska 15.
61) Rozen Szmul, fabryka wody sodowei, Królewska 15.
62) Altman Hersz, I p. dom mieszk., Kr. Leszczyńskiego 64.
63) Kat. Uniwersytet Lub., nadbudowa na konwikt, Al. Racław. 14.
64) Papiewski Fran., III p. dom mieszk., Zamojska 4.
65) Mroczkowski Wład., parter. dom mieszk., Wyścigowa 8.

Zatwierdzone 5 maja 1930 r.

66) Król Jan, II p. dom mieszk., Al. Marsz. J. Piłsudskiego 14.
67) Grynblat Moszek, I p. dom mieszk., Kr.. Leszczyńskiego 84.
68) Szmurło Antoni, nad. I piętr. mieszk., Próżna.
69) Minikowski Walenty, parterowy dom mieszk., Osadowa.
70) Gnypek Tadeusz, parterowy dom mieszk., Długa 40.
71) Daca Stanisław, parter. dom miesz., Rury Jezuickie 47.
72) Kosicki Leon, I garaż, Górna 18.

Zatwierdzone 15 maja 1930 r.

73) Rzechowski Józef, parterowy dom mieszk., Sierakowszczyna 5.
74) Wierzbicki Antoni, parterowy dom mieszk., Zelazna 38.
75) Guldowski Michał, parterowy dom mieszk., Północna 47.
76) Związek Kapłanów, budynek gospodar., Ogrodowa 8.

Zatwierdzone 19 maja 1930 r.

77) Rejak Józef, dom part. mieszk., Rury Jezuickie 26.
78) Śniadówka Andrzej, dom part. mieszk. i bud. gosp., Łęczyńska 102.

79) Sokal Klemens, nadbud. III p. i taras, Jezuicka 21.

80) Lewinsztajn B. przebudowa na lok miesrk., 1-go Maja 23.

81) Kowalczyk Józef, dom parter. mieszk., Długa 42.

82) Tenenbaum Icek, nadbudowa I piętra, Zamojska 37.

Zatwierdzone 2 czerwca 1930 r.

83) Sadzikowski Józef, garaże, Narutowicza 27.

84) Pluta Jan, dom mieszk. part., Radzikowska 28.

85) Kulik Władysław, dom mieszk. part., Dzierżawna 1.

86) Bobczyk Adam, I p. dom mieszk., Przystawie 16.

87) Pomorski Jan, III piętr. dom mieszk., Al. Długosza 5.

88) Belcarz Henryk, nadbud. III piętra, Graniczna 6.

89) Grzesiak Antoni, parter. dom mieszk., Drobna 40.

90) Rzepczyński Bronisław, parter. dom mieszk., Majdan Tatarski 3.

Zatwierdzone 16 czerwca 1930 r.

91) Sadzikowski Józef, II piętr. dom mieszk., Narutowicza 27.

92) Wersocki Józef, projekt targu i budek, Bychawska 108.

93) Jaszczewska Marja, dom part. mieszk., Kwiatowa 11.

94) Paprocki Wacław, mieszkania podstr., Zamojska 3.

95) Lipa Michał, dom parter. wiejski, Majdan Tatarski.

96) Bryrek Franciszek, dom part. wiejski, Kośminek nowy parc. 150.

97) Matys Feliks, dom part. mieszk., Majdan Tatarski.

98) Związek Inwalidów, kioski na sprzed. w. tyt., punkty wyznaczone przez Komisję.

99) Zduńczuk Mikołaj, dom part. mieszk., Majdan Tatarski.

100) Chaciewicz Marjan, nadbud. II piętra, Bart. Głowackiego 11.

101) Mutko Marjan, nadbud. I piętra, Bonifraterska 14.

102) Walczak Jan, nadbud. I piętra, Rury Jezuickie 4.

103) Dąbek Feliks, dom part. mur., Majdan Tatarski.

Zatwierdzone 24 czerwca 1930 r.

104) Wdowiak Stanisław, dom parter. mieszk., Bazyljańska.

105) Masłowski Jan, dom parter. mieszk., Majdan Tatarski.

106) Magistrat m. Lublina, szkoła na Bronowicach, Bronowicka 3.

107) Forszteter Abram, przebudowa sklepu, Krak.-Przedm. 7.

Zatwierdzone 26 czerwca 1930 r.

108) Głodzik Stanisław, stolarnia, Jezuicka 12.

109) Pomorski Jan, I piętr. dom mieszk., Króla Leszczyńskiego 92.

Zatwierdzone 7 lipca 1930 r.

110) Domański Ignacy, wejście do cukierni, Staszica 2.

111) Segal Abram, zamienny i nad. I piętra, Kr. Leszczyńskiego 76.

112) Laskowski Stan., parter. dom murow., Majdan Tatarski.

113) Smosarscy Jan i Aniela, part. mieszk., Dzierżawna 6.

114) Olejarczyk Jan i Stanisł., part. mieszk., Dzierżawna 7.

115) Witek Jan i Katarzyna, part. mieszk. Dzierżawna 7.

116) Daćko Jan, part. mieszk, Kośminek dr. Nr. 157.

117) B-cia Grynberg, I piętr. mieszk., Nadstawna 6a.

118) Federbusz Lejba, nadbudowa III piętra, Solna 3.

119) Lichtson Etla, sklepy (jatki), Furmańska 15.

Zatwierdzone 16 lipca 1930 r.

120) Sliwiński Władysł., nadbud. I piętra, Rury Jezuickie 29.

121) Zylbertasz Jochwet, nadbudowa I piętra, Sadowa 12.

122) Gajowiaczek Wojciech, parterowy dom mieszk., Drobna 10.

123) Matys Marja, parterowy dom mieszk., Polna.

Zatwierdzone 11 sierpnia 1930 r.

124) Tarkowska Aniela, nadbud. I piętra, Skibińska 14.

125) Kopelman Aron, dom parter. mieszk., Sw. Mikołaja 21.

126) Swiecki Jan, II piętr. dom mieszk., Lipowa 12.

127) Wurcel Josef, nadb. III piętra, Kołłątaja 4.

128) Rożgold Bencjon, przebud. klatki schod., Zamojska 12.
129) Bajus Józef, II piętr. dom mieszk., Dolna P. Marji 44.
130) Twardowski Jan, parter. dom mieszk., boczna Łęczyńskiej obok huty.
131) Mazurek Franciszek, parter. dom mieszk., Wapienna 1.
132) Barszczewski Wincenty, I piętr. dom mieszk., Żelazna 38.
133) Supryn Jan, part. dom mieszk., Kośminek parc. Nr. 36.
134) Szpiro Bencjon S. S., przebudowa elektr. na lokale mieszk., Staszica 22.
135) Karaś Froim, part. dom mieszk., Jateczna 46.
136) Urman Mojżesz, parter. dom mieszk., Mostowa 4.
137) Fleszar Stanisław, kiosk, Nowa 4.

Zatwierdzone 21 sierpnia 1930 r.
138) Tworóg Jan., part. dom mieszk., Równa 14.
139) Frydman Szyja, garaże, Krawiecka 57.

Zatwierdzone 24 sierpnia 1930 r.
140) Dybza Katarzyna, part. dom mieszk. Bronowicka 18.
141) Rubinfajer Lejba, I piętr. dom mieszk., Miła 7.
142) Spółdz. Pierwsza Robotn., I piętr. dom mieszk., na Dziesiątej.
143) Bursa Andrzejów — Zarząd, komórki gosp., Kr. Leszczyńskiego 11.
144) Galant Adolf, parter. dom mieszk., Rury Jezuickie 5a,
145) Chaciewicz Marjan, nadbud. III piętra Bart. Głowackiego 11.
146) Granatsztajn Szulim, przebud. kom. na mieszk., Ruska 2.
147) „Spółdom“ Sp. mieszk., III p. dom mieszk., Wieniawska 6.
148) Bieniek Michał, budka na sodówkę, Dolna P. Marji 22.

Zatwierdzone 1 września 1930 r.
149) Rój Franciszek, przebud. wystawy, Krak.-Przedm. 5.
150) Zycher Idel, przebudowa fabryki na kino, Przemysłowa 22.
151) Pomorski Jan i Karol, nadbud. III piętra, Ogródkowa 10.
152) Gąsior Stanisław, part. dom mur., boczna Fabrycznej.
153) Pietraś Jan, part. dom mur., Ponigwoda.

Zatwierdzone 15 września 1930 r.
154) Lindenbaum Moszek, II piętr. dom mieszk., Kalinowszczyzna 10.
155) Uniłowska Marja, I piętr. dom mieszk., Kośminek parc. 159.
156) Rożgold Elka, stajnia, Czwartek 4.
157) Goldyner Dawid, nadb. I-go piętra, Jateczna 40.
158) Frik Ludwik, przebudowa na mieszk., I-go Maja 11.
159) Rembacz Piotr, dom parter., mieszk., Piekarska 196.
160) Plage i Laśkiewicz, brama wjazdowa, Fabryczna 28.
161) Zbroja Władysław, dom part. mieszk., Fabryczna 28.
162) „Spółdom“ Sp. mieszk. III dom blok. mieszk., Wieniawska 6.

Zatwierdzone 22 września 1930 r.
163) Chmielewski Wacław, ustępy i przebudowa na piekarnię, Bernardyńska 2.
164) Wypych Franciszek, dom part. mieszk., Pawia 37.

Zatwierdzone 30 września 1930 r.
165) Gogul Szczepan, dom part. mieszk., Północna 13.

Zatwierdzone 6 października 1930 r.
166) Niedziela Michał, I piętr. ofic. mieszk., Środkowa 4.
166) Kozak Stanisław, part. mur., Chlewna 12.
168) Blumel Josef, przeb. wystawy sklep., Krak.-Przedm. 4.
169) Wiertel Jan, dom part. mieszk., Placowa 17.

Zatwierdzone 20 października 1920 r.
170) Tabaczewska Marja, dom part. miesz., Fabryczna 12.
171) Lachowski Paweł, dom part. mieszk., Żelazna.
172) Wąsik Jan i Juljan, II p. dom mieszk., Łęczyńska 27.
173) Sadzikowski Józef, przebudowa ustępów i komór. na mieszkanie, Narutowicza 27.

Zatwierdzone 10 listopada 1930 r.

174) Figiel Zdzisław, I piętr. ofic. mieszk., Skibińska 15.

175) Szewczyk Teofil, part. dom mieszk., Pawia dz. Nr. 25.

176) Hochgemajn Abram Josef, przeróbka lok. na aptekę, Nowa 23.

177) Tyra Kacper, dom parter. mieszk., bud. gospod. Żelazna dz. Nr. 111.

178) Byro Andrzej, nadb. I piętr. mieszk., Czeska 11.

179) Pisz Władysław, part. dom mieszk., kolonja inżynierów.

Nazwy nowopowstałych ulic.

W dniach 28 listopada i 4 grudnia b. r. odbyły się w Magistracie, na zaproszenie Kierownika Zarządu m. Lublina, dwa posiedzenia poświęcone nadaniu nazw nowopowstałym w mieście Lublinie ulicom.

Na zaproszonych 19 osób — w zebraniach wzięli udział następujący Panowie: Prez. St. Dylewski, Dyr. Jankowski, Ks. Songajło, inż. Kelles-Krause, inż. Kędzierski, prof. Kukulski, Red. Czechowicz, Red. Jarosiński, Kpt. Gruca, inż. Papiewski i Ks. dyr. Gostyński.

Nazwy otrzymały następujące ulice:

I. Dzielnica Obozu Zachodniego.

1) Ulicę poprzeczną, łączącą Aleję Racławicką z przedłużeniem ul. Okopowej, pomiędzy posesją Domu Żołnierza, a kolonją Oficerską, aż do cmentarza, nazwać ulicą **Grottgera.**

2) Przedłużenie ul. Okopowej, począwszy od ul. Lipowej na zachód, aż do przecięcia się z ulicą obok Urzędu Ziemskiego, t. zw. Uniwersytecką, nazwać ul. **Skłodowskiej.**

3) Ulicę przed Uniwersytetem, wychodzącą z Alei Racławickiej w kierunku Urzędu Ziemskiego i idącą wpoprzek Alei Zgody, w kierunku bramy cmentarza, nazwać ul. **Uniwersytecką.**

4) Aleję nową, wychodzącą pod kątem z przed ogrodu miejskiego i idącą na zachód pomiędzy Urzędem Ziemskim, a Uniwersytetem, nazwać **Aleją Zgody,** utrzymując nazwę dotychczas używaną.

5) Ulicę, biegnącą od Alei Racławickiej vis á vis Alei Długosza, nazwać również **Aleją Długosza,** jako dalszą jej część.

6) Ulicę łamaną, wychodzącą z Alei Zgoda poza Uniwersytetem, aż do przecięcia się z Aleją Długosza, nazwać ulicą **Akademicką.**

7) Ulicę na zachód od Uniwersytetu, wychodzącą z Alei Racławickiej i poza budynkiem domu podoficerów, obok kościoła Garnizonowego, idącą aż do Placu obok kościoła, nazwać ul. **Łopacińskiego**.

8) Plac dokoła kościoła Garnizonowego, nazwać **Placem 11-go Listopada**.

9) Uliczkę od Placu 11-go Listopada do Alei Obwodowej (gen. Sowińskiego) nazwać ul. **Ks. Brzózki**.

10) Ulicę Okólną, biegnącą do Alei Racławickiej na południe do Placu przecięcia się z Aleją Zgody, nazwać **Aleją Generała Sowińskiego.**

11) Ulicę, biegnącą od Alei Racławickiej w kierunku południonym, a stanowiącą granicę 8 P. P. Legjonów od innych terenów Wojskowych nazwać ul. **Legjonową**.

12) Ulicę, równolegle biegnącą na południe od Alei Racławickiej, łączącą ul. Legjonową z Aleją Długosza, nazwać ul. **Weteranów.**

13) Odcinek ulicy Okólnej, wychodzącej do Alei Racławickiej poprzez Koszary na północ i mającej okrążać Lublin do granicy posesji miejskiej, nazwać **Aleją Poniatowskiego.**

14) Uliczkę, biegnącą od ul. Bartosza Głowackiego w stronę Collegium O.O. Jezuitów przy domu Zaczka i Steckiego, nazwać ul. **Rayskiego.**

15) Ulicę, idącą od ul. Bartosza Głowackiego na wschód obok domu Ryntflajsza, nazwać ul. **Junoszy**.

16) Ulicę, biegnącą od Alej Racławickiej obok koszar plutonu Żandarmerji do kolonji t. zw. Inżynierów, nazwać ul. **Godebskiego.**

17) Ulicę, biegnącą równolegle z ul. Godebskiego przy kolonji t. zw. Inżynierów (obok domu Klinowskiego), nazwać ul. **Belinlaków**.

18) Ulicę, łączącą ul. Godebskiego i ul. Beliniaków, nazwać ul. **Bema**.

19) Ulicę, idącą od Alei Racławickiej na północ w stronę Czechowa obok domu Nr. 25 (Wątróbki) nazwać ul. **Puławską**.

20) Ulicę, idącą na tyłach Alei Racławickiej i łączącą ul. Puławską z ul. Osadową, nazwać ul. **Nałęczowską**.

II. W dzielnicy „Czechówka Górna".

21) Ulicę, biegnącą od folwarku Lemszczyzna w stronę łąk i na zachód i łączącą się z ul. Pkłnocną, nazwać ul. **Bielszczyzna**.

22) Przedłużenie ul. Dolnej 3-go Maja do ul. Północnej, nazwać ulicą **Prusa**.

III. W dzielnicy przy szosie Lubartowskiej.

23) Ulicę, idącą od Lubartowskiej do ul. Bazyljanówka przy posesji Nr. 65/67 nazwać ul. **Ułańską**.

24) Ulicę tamże biegnącą od ul. Lubartowskiej do ul. Bazyljanówka i dalej nazwać ul. **Wiktoryn**.

25) Ulicę tamże biegnącą równolegle do ul. Lubartowskiej i ul. Bazyljanówka, począwszy od ul. Ułańskiej na północ, nazwać ul. **Św. Magdaleny**.

IV. W dzielnicy Rury Jezuickie.

26) Boczną ulicę, idącą od ul. Rury Jezuickie na granicy miasta, obok toru kolejki, przy nieruchomości Nr.47, na zachód. nazwać ul. **Nowomiejską**.

27) Boczną ulicę, idącą od ul. Rury Jezuickie przy studni, do cegielni Michalewskiego, nazwać ul. **Glinianą**.

28) Uliczkę od ul. Glinianej do uł. Głębokiej, obok cegielni, nazwać ul. **Poprzeczną**.

29) Boczną ulicę, biegnącą od ul. Rury Jezuickie, obok figury w stronę łąk i rzeki Bystrzycy, nazwać ulicą **Plażową**.

30) Boczną ulicę, biegnącą od ul. Rury Jezuickie do gmachu Straży Pożarn. nazwać ul. **Strażacką**.

31) Przedłużenie ul. Narutowicza od Alei Marszałka Piłsudskiego do ulicy Głąbokiej t. zw. ul. Rury Jezuickie, nazwać ul. **Narutowicza**.

V. Na przedmieściu Kośminek.

32) Przedłużenie ul. Długiej od ul. Bocznej do granicy m. Lublina, nazwać ul. **Długą**.

33) Przedłużenie ul. Żelaznej równolegle biegnącej z ul. Długą, od ul. Przesmyk do południowej granicy m. Lublina, nazwać ul. **Żelazną**.

34) Przedłużenie ul. Wspólnej, równolegle biegnącej do ul. Żelaznej i Długiej, od ul. Przesmyk do południowej granicy m. Lublina, nazwać ul. **Wspólną**.

35) Przedłużenie ul. Pawiej od rzeki Czerniejówki do projektowanego placu na szosie do Piask Luterskich, nazwać ul. **Pawią**.

36) Przedłużenie ul. Piaskowej od rzeki Czerniejówki do ul. Żelaznej, nazwać ul. Suchą.

37) Ulicę równoległą do ul. Długiej, łączącą ul. Pawią z południową granicą m. Lublina, nazwać ul. **Stalową**.

38) Ulicę równoległą do ul. Wspólnej, łączącą ul. Pawią z południową granicą m. Lublina, nazwać ul. **Sosnową**.

39) Ulicę równoległą do ul. Pawiej i południowej granicy m. Lublina, łączącą ul. Żelazną z ul. Wspólną, nazwać ul. **Zrodlaną**.

40) Ulicę łączącą ul. Wspólną z ul. Długą wylot ul. bocznej, nazwać ul. **Przesmyk**.

41) Ulicę równoległą do ul. Przesmyk, łączącą ul. Wspólną z ul. Długą, nazwać ul. **Kamienną**.

42) Ulicę, biegnącą na południowej granicy m. Lublina, od ul. Bychawskiej do ul. Długiej, nazwać ul. **Krańcową**.

43) Rozwidlenie od ul. Krańcowej do ul. Długiej nazwać ul. **Rozstajną**.

44) Przedłużenie ul. Garbarskiej, od ul. Długiej obok Elektrowni Miejskiej do ul. Fabrycznej, nazwać ul. **Garbarską**.

VI. W dzielnicy ul. Bychawskiej.

45) Przedłużenie ul. Spacerowej od ul. Wojennej do ul. Wyścigowej, nazwać ul. **Spacerową**.

VII. W dzielnicy przedmieścia Tatary.

46) Drogę vis á vis zabudowań fol-

warku Tatary, biegnącą od ul. Łęczyńskiej do torów kolejowych, nazwać ul. **Kresową**.

47) Drogę na wygonie włościańskim, biegnącą od ul. Łęczyńskiej do torów kolejowych, nazwać ul. **Krzemionki**.

48) Ulicę na gruntach Banku Związku Spółek Zarobkowych, biegnącą od ul. Łęczyńskiej do torów kolejowych, nazwać ul. **Twardą**.

49) Ulicę na granicy Banku Związku Spółek Zarobkowych i W. Wojcieszyna, biegnącą od ul. Łęczyńskiej do torów kolejowych, nazwać ulicą **Mieszczańską**.

50) Ulicę równoległą do lotniska, biegnącą od torów kolejowych, przecinająca ul. Gromadzką i dalej na wschód, nazwać ul. **Majdan Tatarski**.

51) Ulicę, biegnącą od torów kolejowych w kierunku Majdanu Tatarskiego i lotniska, nazwać ulicą **Gromadzką**.

52) Ulicę poprzeczną do Majdanu Tatarskiego, łączącą ul. Rolną z Majdanem Tatarskim i biegnącą od granicy lotniska, nazwać ul. **Rozdroże**.

53) Ulicę pierwszą do Majdanu Tatarskiego, biegnącą od ul. Gromadzkiej na wschód, nazwać ul. **Rolną**.

54) Ulicę drugą równoległą do Majdanu Tatarskiego, biegnącą od ul. Gromadzkiej na wschód, nazwać ul. **Majdanek**.

VIII. W dzielnicy Cukrowni Lublin.

55) Ulicę równoległą do ul. Krochmalnej, biegnącą od ul. Wrotkowskiej na zachód, nazwać ul. **Spółdzielczą**.

56) Ulicę od ul. Krochmalnej, przecinającą tory kolejowe i dalej na zachód do granicy m. Lublina, nazwać ul. **Wrotkowską**.

IX. W dzielnicy szosy do Piask Luterskich.

57) Przedłużenie ul. Fabrycznej od torów kolejowych do granicy m. Lublina nazwać ul. **Fabryczną**.

Zapobieganie pożarom.

Rozporządzenie porządkowe Wojewody Lubelskiego z dnia 8 lipca 1930 r. o zapobieganiu pożarom, ogłoszone w Dzienniku Wojewódzkim Nr. 24 z dnia 12 lipca b. r. pozycja 203 a § 1, zabrania między innemi, przechowywanie łatwopalnych materjałów, jak drzewo, węgiel, siano, słoma, meble i t. p. na strychach domów mieszkalnych.

W związku z powyższym Komenda Miejskiej Straży Ogniowej Zawodowej, wobec nadchodzącej zimy, przystąpiła ze względu na bezpieczeństwo publiczne do rewizji strychów na terenie miasta Lublina, aby tym sposobem zapobiec pożarom dachowym, które spowodowane są przeważnie w tym okresie czasu przez zbytnio nagrzewanie nieszczelnych przewodów kominowych, z powodu zwiększonego ogrzewania mieszkań.

Rozporządzenie wyżej wspomniane obowiązuje od dnia 12 lipca 1930 r.; winni przekroczenia wspomnianych przepisów podlegają karze grzywny do 500 złotych lub karze do 14 dni aresztu albo tym karom łącznie.

Przedmioty pozostawione w autobusach Miejskiej Komunikacji Autobusowej.

1 sygnet złoty, 1 papierośnica srebrna ze złotemi napisami, 24 portmonetki z zawartością i bez, 2 pary okularów, 3 pary binokli, 8 parasolek, 3 laski, rękawiczki (różne), klucze (różne), widokówki (karty), 2 podręczniki szkolne (fizyka o wychowaniu).

Powyższe przedmioty są do odebrania w Dyrekcji Miejskiej Komunikacji Autobusowej (Kośminek tel. 15.68), po uprzednim udowodnieniu własności.

Kwiaty radością życia.

Wydział plantacji miejskich, pragnąc uprzystępnić szerszej publiczności możność w porze zimowej posiadania kwiatów kwitnących w domach, sklepach, biurach i t. p. zawiadamia, że za stałą opłatą zł. 4 miesięcznie od jednej doniczki, dostarczać będzie do domów kwiaty żywe w dowolnej ilości. Kwiaty w miarę potrzeby bę-

dą zmieniane 2–3 razy w ciągu jednego miesiąca. Abonament na stałe utrzymywanie kwiatów przyjmuje **sklep miejski przy ogrodzie Saskim, przy ul. Krak.-Przedm.**

W obecnej chwili jest duży wybór chryzantem po cenach zniżonych. Kwiaty dekoracyjne na urządzenie sal do przyjęć, zabaw, pogrzebów i t. p. są do wynajęcia według cennika ustalonego przez Zarząd miasta.

Rozwój Komitetu Floty Narodowej i skoordynowanie wysiłków.

Komitet Floty Narodowej, jako instytucja powołana do życia Ustawą Sejmową z dn. 16 lutego 1927 roku, w celu gromadzenia funduszów na budowę polskiej floty morskiej tak wojennej jak i handlowej oraz koordynującej wszelkie poczynania w tym kierunku, dzięki głębokiemu zrozumieniu przez społeczeństwo potrzeb Państwa, rozwija się coraz pomyślniej. Organizacja Kół Komitetu Floty Narodowej na terenie Rzeczypospolitej zatacza coraz szersze kręgi. W chwili obecnej Komitet liczy daleko ponad tysiąc filji (Koła miejscowe), które, działając każde na swym terenie, przysparzają funduszów na budowę floty morskiej.

Niezależnie od tego autonomicznie działają Komitety Wojewódzkie w Łodzi, Poznaniu, Toruniu, Katowicach, Koło Stołeczne w Warszawie.

W ciągu ostatnich miesięcy szereg organizacji zawodowych w ścisłym kontakcie z Centralą Komitetu przystąpiło do zbiórki funduszów na budowę okrętów swego imienia. I tak: Pracownicy Kolei Państwowych przystąpili już do zbiórki na okręt „Dar Kolejarzy", Sędziowie i Prokuratorzy na okręt „Temida", nauczycielstwo na „Dar Nauczycieli", Obywatele Stolicy na wielki okręt „Dar Warszawy", Pracownicy Poczt i Telegrafów na „Dar Pocztowców".

Wszystkie kwoty zbierane przez powyższe instytucje i organizacje wpłacane są do Centrali Komitetu, która w księgach buchalteryjnych segreguje wpłaty na poszczególne konta ofiarodawców.

Komitet Floty Narodowej pragnie zaznaczyć, że w związku z haniebnemi zakusami Treviranusa na całość naszych granic zachodnich i brzegu morskiego, niektóre ugrupowania społeczne w szlachetnym patrjotycznym odruchu zainicjowały zbiórki funduszów na budowę okrętów dla Państwa bez uzgodnienia tej akcji z Centralą Komitetu Floty Narodowej, wskutek czego akcja o tak doniosłem znaczeniu dla Państwa rozprasza się, wprowadzając chaos w pojęciu społeczeństwa.

Aby zapobiedz temu szkodliwemu dla wielkiej akcji państwowej działaniu, Komitet Floty Narodowej podkreśla, że jest jedyną instytucją społeczno-państwową, która powołana jest do koordynowania wszelkich poczynań społecznych w kierunku gromadzenia funduszów na budowę okrętów dla Państwa i zwraca się niniejszem z gorącym apelem do wszystkich obywateli i organizacji społecznych, które już zapoczątkowały zbiórki na kupno i budowę okrętów, o nawiązanie ścisłego kontaktu z Centralą Komitetu w Warszawie — Elektoralna 2 — Gmach Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz wpłacanie wszelkich zebranych kwot na ten cel do P.K.O. Konto Komitetu Nr. 30.

Komitet Floty Narodowej żywi najgłębszą wiarę, że apel niniejszy, mający na celu jedynie dobro wielkiej sprawy, nie przebrzmi bez echa, a przekona tych obywateli oraz organizacje społeczne, które dotychczas szły w rozproszeniu i skoordynuje ich szlachetne wysiłki w myśl wielkiej maksymy „W jedności siła".

—o—

„Dar Pocztowca". Zarządy Główne Związków Pracowników Poczt. Telegt. i Telef. zwróciły się do ogółu pracowników pocztowych z gorącym apelem o rozpoczęcie intensywnej propagandy na rzecz Komitetu Floty Narodowej i o zbieranie składek na ufundowanie statku „Dar Pocztowców".

—o—

Kolejarze na flotę narodową. Dowiadujemy się z Komitetu Floty Narodowej, że kolejarze nasi biorą coraz ofiarniejszy udział w popieraniu celów tej instytucji. Nietylko z wielkich ośrodków naszego kolejnictwa, ale i z najdalszych, drobnych jego placówek płyną liczne na ten cel składki.

Akcję tę zapoczątkowali p. Minister Komunikacji Kühn z małżonką przez przyjęcie protektoratu nad koncertem zorganizowanym ub. zimy, z inicjatywy p.p. W. Bienieckiego, St. Dobruckiego, J. Dybowskiego i inż. Rupińskiego, przez Urzędników Min. Komunikacji i Urzędów Kolejowych. Koncert przyniósł czystego zysku zł. 4.616,52 wpłaconych do Komitetu. W koncercie wzięli udział m. in. Kolejowy Zespół śpiewaczy „Echo" oraz orkiestry kolejowe pod dyrekcją pp. Zakrzewskiego, Janiszewskiego i Strzyżykowskiego.

—o—

Budowa okrętu p. n. „Temida". W dniu 30 października r. b. z inicjatywy Zrzeszenia Sędziów i Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej w gmachu Sądu Apelacyjnego w Warszawie odbyło się zebranie przedstawicieli zrzeszeń i organizacyj, związanych z wymiarem sprawiedliwości, przy udziale przedstawiciela Komitetu Floty Narodowej, gen. M. Zaruskiego.

Powzięta została uchwała, zgodnie z którą wymienione zrzeszenia i organizacje postawiły sobie za zadanie, celem przyczynienia się ze swej strony do zaspokojenia potrzeb Polski na morzu, przystąpić do zebrania ze składek dobrowolnych swych członków funduszów na budowę okrętu p. n. „Temida".

—o—

Komitet Floty Narodowej zwrócił się do Episkopatu z prośbą o popieranie celów Komitetu, na co otrzymał od Ks. H. Przeździeckiego, Biskupa Podlaskiego, zapewnienie, „że dążenie Komitetu należycie podziela i nie omieszka polecić tej tak ważnej sprawy Duchowieństwu".

Także Ks. Wł. Jasiński, Biskup Sandomierski, obiecał akcję Komitetu „gorąco polecić życzliwości Duchowieństwa".

Sekretarz Generalny Kom. Fl. Nar.
Gen. M. Zaruski.

Dział „Nieurzędowy" opracowany przez E. Jarzembowskiego, Referenta Prasowego Magistratu.

Treść Nr. 15 i 16.

Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina. — — Redaktor **T. Kochański.**

Drukarnia Magistratu m. Lublina.